

Herczog Imréné Férjének Mesterlevele

Herzog (később Herczog) Imre mesterlevele

A férjem 1923-ban született, kereskedelmiben érettségizett. Később kitanulta az üveges szakmát, a háború után mesterlevelet szerzett. Jászberényben volt munkaszolgálatos. Nagyon ügyesen ki tudta használni, hogy ő üveges, sikerült a szakmában dolgoznia, gyakran jöhetett Pestre anyagért. Azt viszont már nem tudta megúszni, hogy ne vigyék el Balfra. De onnan megszökött. Szerzett magának valakitől egy volksbundista jelvényt, nyilván jó pénzért, valószínűleg cigarettáért, mert ő nem dohányzott. Kitzúzte a jelvényt, és elindult a sáncokon végig, ahol a férfiak dolgoztak, és mondta: "Te is meg fogsz döglenni, te is meg fogsz döglenni!", mint egy valódi Volksbundista. Így jutott el a falu végéig. Azt mesélte, hogy egészen Esztergomig nagyon jól tudott menni, föl tudott keredzkedni szekérre is. Esztergomból pedig vonat járt a Császár fürdőig. Na, erre hogyan tudjon

fölkerülni? Gondolta, idáig jutott, itt most már vége van, itt már a nyilasok vannak, mindenkit igazoltatnak.

Egy hadapród őrmester állt a vonagnál, odament hozzá, és elmondta neki, hogy ez és ez vagyok, munkaszolgálatos, megszöktem Balról, és próbáljon segíteni nekem, hogy hazaérjek, vagy csináljon valamit, lőjön főbe, mindegy. Erre a hadapród őrmester elkezdett vele a vonat mellett karon fogva sétálni és beszélgetni: "És hogy van a családot? És mit csinál a kedves húgod? És az édesanyádnak kezét csókolom..." -- egészen addig, amíg a vonat már majdnem elindult. S akkor: "Na jól van, akkor szaladjál, le ne maradj a vonatról!" Soha nem tudta meg a férjem, hogy ki volt ez a hadapród őrmester, hogy mi lett vele, mi van vele, de hogy az ő életét megmentette, az biztos.

Elbújt az ülések alá, a vonatot állandóan tolatták, hol erre, hol arra, fogalma nem volt róla, mi van, hol van. Hajnalban, amikor már világosodott, látta, hogy ott van a Császár fürdő. Valahogy nagyon nagy szerencsével átjutott a pesti oldalra, be tudott menni a Vadász utcába, ahol a Weiss Gyulának volt az üvegraktára -- ez volt a Vadász utcai Üvegház --, és ahol svájci védleveleket állítottak ki. Vadász utca 29. Mint üveges nagyon jól ismerte a Weiss Gyulát [Valószínűleg Weiss Gyula fiáról, Weiss Artúrról van szó. Lásd: Üvegház. -- A szerk.], aki elintézte, hogy kapott egy védettséget, és valahol a Duna-parton, az Újlipótvárosban, az egyik lakásba bekerült. A rákövetkező nap zárult be Budapest, és kezdődött az ostrom.

Akkor az élet ilyen szerencséken, ilyen véletleneken múlt. A védett házhoz nem nyúltak. Ő tudta, hogy a szülei a gettóban vannak, csak azt nem tudta, hogy hol. Amikor felszabadult Budapest, a gettóban házról házra járva kereste és meg is találta őket a Király utca 38-ban. Összetalálkoztak, és kezdték újra az életet. Amikor Imrével megismerkedtem, akkor a műhely már nyitva volt, és a főváros helyreállítási munkáiban dolgoztak mint önálló vállalkozók.

Az irat szó szerinti szövege:

57.509/1947. tkvsz.

BUDAPESTI KERESKEDELMİ ÉS IPARKAMARA

MESTERLEVÉL

Herzog Imrét,

aki 1923. évben Pozsonyban született budapesti lakos, a Budapesten működő mestervizsgáló bizottság előtt 1947. évi október hó 21-én sikerrel letett vizsgája alapján ezennel

üveges mesternek

nyilvánítjuk, mihez képest egyéb törvényes kellékek fennforgása esetében az üveges iparban iparjogosítványt kaphat.

Fentnevezett "mester" megjelölést iparával kapcsolatosan cégében, nyomtatványain és hirdetéseiben jogosan használhatja.

Budapest, 1947. évi október hó 21-én

a mestervizsgáló bizottság elnöke a Budapest Kereskedelmi és Iparkamara

a mb. főtítkárral megbízásából